

Arrest

**nr. 53 974 van 28 december 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 september 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 20 juli 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.

1.2. Op augustus 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 20.07.2009 bij onze diensten werd ingediend door :

(R.U.) (...)
bij DVZ ook gekend als:
(O.B.)
en
(A.V.) (...)
nationaliteit: Canada
en minderjarige dochter:
(R.B.)
nationaliteit: Nigeria
adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, eerste lid), m.n.:

Dat betrokkene bij de inleidende aanvraag geen geldig identiteitsdocument voorlegt (zijnde identiteitskaart of nationaal paspoort), noch een geldige motivatie waarom betrokkene niet in het bezit kon komen van zulke documenten. Volgens art. 7 van het KB van 13.05.07 is de aanvraag "onontvankelijk indien de in §1 vermelde documenten niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd". Dat betrokkene in huidig verzoekschrift een nationaliteitsattest voorlegt, haar afgeleverd door de Nigeriaanse ambassade te Brussel op 19.03.2008. Dat dit document weliswaar een foto bevat, doch dat bepaalde wezenlijke identiteitsgegevens (zoals geboortedatum en geboorteplaats) ontbreken. Daarenboven dient met betrekking tot dit nationaliteitsattest opgemerkt te worden dat dit niet ondertekend werd, wat uiterst ongewoon is en het document derhalve niet rechtsgeldig is. Tevens is het opmerkelijk dat het voorgelegde nationaliteitsattest reeds werd afgeleverd op 19.03.2008, terwijl betrokkene op deze datum nog niet in Europa verbleef (cfr.: volgens haar eigen verklaringen, afgelegd ten opzichte van de luchtvaartpolitie te Brussel-Nationale Luchthaven op 05.06.2008, zie administratief dossier DVZ). Dit document kan dan ook niet aanvaard worden als geldig identiteitsdocument in het kader van de huidige aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter.

In het geval van betrokkene is het aantonen van haar correcte identiteit en nationaliteit eens zo belangrijk, aangezien zij in het verleden reeds meerdere malen gebruik maakte van een valse identiteit, zijnde: Ajayi Veronica (geboren op 16.06.1970 te Lagos, nationaliteit: Canada) en Omorogbe, Blessing (geboren op 10.11.1980 te Nigeria) (zie administratief dossier DVZ). De vraagstelling naar de correcte identiteit en nationaliteit van betrokkene is van essentieel belang in het kader van de aanvraag op basis van artikel 9ter, aangezien bij de beoordeling dient te worden onderzocht of de medische aandoening behandelbaar is in het land van nationaliteit. Het is derhalve aan betrokkene om afdoende bewijs aan te brengen van haar correcte identiteit en nationaliteit. Gezien deze aanvraag noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is huidig verzoekschrift derhalve onontvankelijk.

Het staat betrokkene vrij eventuele medische elementen te doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van zijn bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vraag zal moeten gestaafd zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitspreekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid. Deze vraag, die in se de verblijfssituatie van betrokkene niet wijzigt, zal het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“1. Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van artikel 9ter, §1, derde lid Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing van de DVZ maakt een bestuurshandeling uit zodat deze overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering dient te worden gemotiveerd. De DVZ dient zijn beslissingen op gemotiveerde wijze te nemen, hetgeen niet gebeurd is in casu. Het Hof van Cassatie heeft geoordeeld naar aanleiding van de schending van het grondwettelijk principe inzake motivering van rechterlijke beslissingen dat de motivering een wezenlijke waarborg tegen willekeur is en als bewijs geldt van het feit dat opgeworpen middelen werden onderzocht (Cass. 12 mei 1932, Pas. 1932, 1, 166). Dit principe werd eveneens in de grondwet opgenomen onder artikel 149 G.W.. De betwiste beslissing voldoet zelf niet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, RW, 1995-96, 49). Dat dit niet gebeurd is, of minstens zeer gebrekkig, zal blijken uit de hierna opgesomde vergissingen in de bestreden beslissing van de DVZ.

2. De onjuiste, gebrekkige of ontbrekende motivering van de bestreden beslissing van de DVZ in het licht van de Wet van 29 juli 1991. Als reden waarom de regularisatie aanvraag van verzoeker onontvankelijk verklaard wordt geeft DVZ volgende motivering: “Reden: (...)”

Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met de motivering zoals voormeld. Volgens art 9ter, §1, eerste lid Vw. moeten aanvragers van een ‘medische regularisatie’ (artikel 9ter Verblijfwet) een identiteitsdocument voorleggen. Volgens artikel 9ter, §1, derde lid Vw. geldt voor sommige categorieën vreemdelingen echter een vrijstelling van deze ontvankelijkheidsvoorwaarde. Artikel 9ter, §1, derde lid bepaalt immers dat: De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken:

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonde.

Zo is ondermeer op basis van artikel 9ter, §1, derde lid Vw. de categorie van de vreemdeling die een asielprocedure of -beroep heeft lopen, vrijgesteld van de verplichting een identiteitsdocument voor te leggen. Deze vrijstelling geldt zolang de asielaanvraag nog in behandeling is bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), er een lopend beroep is bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), een oud annulatieberoep bij de Raad van State of wanneer er een toelaatbaar cassatieberoep hangende is bij de Raad van State (tot de verwerping van het beroep). Verzoekster vroeg op 7 juni 2010 een tweede maal asiel aan. Op 27 augustus 2010 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster tekende tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De procedure is nog steeds hangende. Dienaangaande wenst verzoekster te verwijzen naar een meerderheidsstandpunt in de rechtspraak volgens dewelke de ontvankelijkheid van een regularisatieaanvraag door de DVZ beoordeeld wordt op het moment van de ontvankelijkheidsbeslissing, en niet op het ogenblik dat de aanvraag werd ingediend. Aangezien de asielprocedure van verzoekster dus nog hangende is bij de RVV op het moment van de beslissing van de DVZ, diende de aanvraag toch ontvankelijk te worden verklaard. Wat de datum van het voorgelegde nationaliteitsattest betreft, nl. 19.03.2008, meldt verzoekster dat dit een fout van de ambassade zelf betreft. Dit wordt bevestigd door mevrouw Delwiche Elvire, sociale dienst, Caritas International België, die zelf aanwezig was op de ambassade bij de aflevering van het nationaliteitsattest. Omdat er enkel via bancontact kon betaald worden, heeft mevrouw Delwiche Elvire zelf de betaling gedaan. Als bewijs hiervan zal een verklaring van Mevrouw Delwiche samen met het uittreksel van de bankrekening naderhand opgestuurd worden.”

2.2. De bestreden beslissing steunt op volgende motieven: De aanvraag ging niet vergezeld van een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart, het nationaliteitsattest afgeleverd door de Nigeriaanse ambassade te Brussel op 19.03.2008 wordt niet aanvaard en verzoekster heeft in het verleden reeds meerdere malen gebruik maakte van een valse identiteit.

Verzoekster betoogt met betrekking tot nationaliteitsattest: *“Wat de datum van het voorgelegde nationaliteitsattest betreft, nl. 19.03.2008, meldt verzoekster dat dit een fout van de ambassade zelf betreft. Dit wordt bevestigd door mevrouw Delwiche Elvire, sociale dienst, Caritas International België, die zelf aanwezig was op de ambassade bij de aflevering van het nationaliteitsattest. Omdat er enkel via*

bancontact kon betaald worden, heeft mevrouw Delwiche Elvire zelf de betaling gedaan. Als bewijs hiervan zal een verklaring van Mevrouw Delwiche samen met het uittreksel van de bankrekening naderhand opgestuurd worden."

Voornoemde rechtvaardiging geeft verzoekster voor het eerst in het verzoekschrift. Ze werd niet gegeven bij haar aanvraag van 20 juli 2009 om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij had op het moment van de bestreden beslissing geen kennis van deze gegevens en er derhalve geen rekening mee houden.

Voorts betoogt verzoekster dat zij op grond van artikel 9ter, derde lid, van de Vreemdelingenwet had moeten worden vrijgesteld van de verplichting een identiteitsdocument voor te leggen, aangezien zij op 7 juni 2010 een tweede asielaanvraag indiende. Op 27 augustus nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster betoogt: "De procedure is nog steeds hangende. Dienaangaande wenst verzoekster te verwijzen naar een meerderheidsstandpunt in de rechtspraak volgens dewelke de ontvankelijkheid van een regularisatieaanvraag door de DVZ beoordeeld wordt op het moment van de ontvankelijkheidsbeslissing, en niet op het ogenblik dat de aanvraag werd ingediend. Aangezien de asielprocedure van verzoekster dus nog hangende is bij de RVV op het moment van de beslissing van de DVZ, diende de aanvraag toch ontvankelijk te worden verklaard."

Verzoekster gaat in haar betoog voorbij aan volgend motief in de bestreden beslissing: "*In het geval van betrokkene is het aantonen van haar correcte identiteit en nationaliteit eens zo belangrijk, aangezien zij in het verleden reeds meerdere malen gebruik maakte van een valse identiteit, zijnde: Ajayi Veronica (geboren op 16.06.1970 te Lagos, nationaliteit: Canada) en Omorogbe, Blessing (geboren op 10.11.1980 te Nigeria) (zie administratief dossier DVZ). De vraagstelling naar de correcte identiteit en nationaliteit van betrokkene is van essentieel belang in het kader van de aanvraag op basis van artikel 9ter, aangezien bij de beoordeling dient te worden onderzocht of de medische aandoening behandelbaar is in het land van nationaliteit. Het is derhalve aan betrokkene om afdoende bewijs aan te brengen van haar correcte identiteit en nationaliteit. Gezien deze aanvraag noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is huidig verzoekschrift derhalve onontvankelijk."*

Aangezien verzoekster in het verleden tot tweemaal toe gebruik maakte van een valse identiteit, wat verzoekster niet betwist, is het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij de aanvraag strenger beoordeeld en concludeert dat de aanvraag op het moment van het indienen ervan onontvankelijk was. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing de formele motiveringsplicht en artikel 9ter van de Vreemdelingenwet schendt.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC